

Svar (22/3 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Miljø- og Energiministeriet har indbragt spørgsmålet om lovligheden af Aakirkeby Kommunalbestyrelses vedtagelse for Naturklagenævnet.

Naturklagenævnet har den 14. marts 1996 enstemmigt udtalt:

»Det følger af planlovens § 58, stk. 1, nr. 3, at retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelser efter planloven kan påklages til Naturklagenævnet.

Efter planlovens § 22, stk. 1, 1. pkt., skal region- og kommuneplaner revideres hvert fjerde år.

I forarbejderne til bestemmelsen er det anført, at den hidtil gældende pligt for kommunalbestyrelsen til at gennemgå kommuneplanen inden for den første halvdel af hver valgperiode, jf. kommuneplanlovens § 14, stk. 1, ændres til en egentlig revisionspligt.

Tillæg nr. 14 til kommuneplanen indeholder alene en liste over de siden 1984 vedtagne tillæg til kommuneplanen samt en bestemmelse om, at kommuneplanens gyldighedsperiode forlænges til 1999.

Aakirkeby Kommunalbestyrelse har ikke før udarbejdelsen af tillæg nr. 14 indkaldt ideer, forslag m.v. med henblik på planlægningsarbejdet og har i den forbindelse heller ikke offentliggjort en beretning om den hidtidige planlægning og de påtænkte ændringer i planen samt en vurdering af udviklingen som foreskrevet i lovens § 22, stk. 1, og § 23, stk. 1.

Det vedtagne kommuneplantillæg er således behæftet med retlige mangler.

Det fremgår af forarbejderne til planloven, at reglerne om forudgående offentlighed før udarbejdelse af et forslag til kommuneplan har til formål at give borgerne mulighed for at give deres synspunkter til kende, før der er udarbejdet et planforslag, dvs. før myndigheden har lagt sig fast på en bestemt planlægning.

Den skete tilsidesættelse af planlovens regler om inddragelse af offentligheden forud for udarbejdelse af kommuneplanforslag må således betragtes som en væsentlig retlig mangel, og det vedtagne kommuneplantillæg må derfor ophæves som ugyldigt.«

Jeg kan henholde mig til Naturklagenævnets udtalelse.

Spm. nr. S 1676

Til miljø- og energiministeren (13/3 96) af: **Aage Brusgaard** (FP):

»Kan ministeren oplyse, om myndighederne i forbindelse med ansøgninger om udskiftning af allerede opsatte gamle vindmøller efterkommer ønsker om udskiftning til større vindmøller, således at man med samme antal tilladelser kan forøge produktionen af strøm og dermed spare det danske landskab for endnu flere vindmøller?«

Svar (22/3 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Der kan gennem udskiftning af eksisterende vindmøller opnås en vis forøgelse af vindenergiproduktionen. Regeringen ser positivt på denne mulighed, der indgår i overvejelserne om at styrke udbygningen med vindmøller.

Udskiftning af en eksisterende mølle med en ny og større forudsætter landzonetilladelse efter planloven.

Landzonomyndigheden skal ved behandlingen af landzonesager varetage de planlægningsmæssige hensyn, der er anført i lovens formålsbestemmelse. Region- og kommuneplanlægningen vil blive inddraget i forbindelse med landzonomyndighedens behandling af de konkrete sager.

I det omfang eksisterende møller er placeret hensigtsmæssigt og den pågældende placering også er egnet til opstilling af en ny og større mølle, vil der kunne meddeles tilladelse til opstilling af denne.

I en del tilfælde må det erkendes, at en eksisterende mølle ikke er placeret hensigtsmæssigt, eller at den pågældende lokalitet ikke er egnet til opstilling af en ny og større mølle. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den eksisterende mølle vindmæssigt blokerer for opstilling af en mere hensigtsmæssigt placeret vindmølleklynge i nærheden, eller hvis ønsket om udskiftning ikke er foreneligt med hensynet til det pågældende landskab eller til f.eks. naboer.

Størrelsen af den opnåelige forøgelse afhænger endvidere i høj grad af, om ejerne af de eksisterende møller ønsker at udskifte disse med nye og større møller. Det er ikke altid tilfældet.

Det er derfor af hensyn til den ønskede vindmølleudbygning ikke tilstrækkeligt kun at satse på en udskiftning af eksisterende møller.